

فر اخوانی برای پیوستن همه دل‌های مشتاق به کاروان عزاداران

گویی آیین «صلا» نیز پژواکی از همین دعوت آسمانی بود، دعوتی برای همدلی با اندوه‌خاندان عصمت و طهارت علیهم‌السلام و زنده نگه داشتن یاد بزرگ‌ترین حماسه تاریخ اسلام، رسمی که در روز گاران گذشته، پیش از آنکه رسانه‌های امروزی وجود داشته باشند، مردم را از آغاز ایام عزاداری آگاه می‌کرد و آنان را به حضور در مجالس سوگ فرامی‌خواند. در ادامه این آیین، گروهی از خادمان رضوی پس از عبور از صحن‌های مختلف حرم مطهر، بر فراز ۱۴ گلدسته آستان مقدس مستقر شدند. آنان با هم خوانی آیات جان‌سوز محشم کاشانی و دیگر مرثی‌های عاشورایی، یاد و نام امام حسین علیه‌السلام و یاران وفادارش را گرامی داشتند. صدای آنان از بلندای گلدسته‌ها در سراسر حرم می‌پیچید و فضایی سرشار از حزن، معرفت و دلدادگی می‌آفرید بدین گونه، باطنین این آیین کهن در نخستین صبح حرم، حرم مطهر رضوی رسماً وارد روزهای عزاداری شد؛ روزهایی که پرچم‌های سیاه عزابر فراز گلدسته‌ها و صحن‌ها برافراشته می‌شوند و این آستان مقدس مأمن دل‌های داغدار حسین علیه‌السلام است.

آیین «صلا» بار دیگر پیام جاودانه عاشورا را در فضای حرم رضوی طنین‌انداز کرد و فرخوانی بود برای همه دل‌های مشتاق تا به کاروان عزاداران اباعبدالله الحسین علیه‌السلام بپیوندند و در سوگ آن امام مظلوم شریک شوند.

طنین صلا ی عزای حضرت اباعبدالله الحسین علیه‌السلام از گلدسته‌های حرم

صلا» در لغت به معنای فرخوان و دعوت کردن است. صبح سه شنبه ۲۶ خردادماه، هنگامی که نخستین پر توه‌ای خورشید بر صحن‌های حرم می‌تابید، نوای نوحه‌خوانی و صلا ی عزای حضرت اباعبدالله الحسین علیه‌السلام از ماذنه‌ها و گلدسته‌های بارگاه ملکوتی رضوی طنین‌انداز شد. خادمان و مداحان اهل بیت علیهم‌السلام با قرائت اشعار و مرثی‌های جان‌سوز در رثای سیدالشهدا علیه‌السلام، زائران مضجع شریف رضوی را به حضور در مجالس سوگواری دعوت کردند. اندک‌اندک صدای «یا حسین یا حسین علیه‌السلام» در فضای حرم اوج گرفت. انعکاس این نوادر میان صحن‌های وسیع و رواق‌های نورانی، حال و هوایی متفاوت به آستان مقدس بخشیده بود.

زمزمه مرثیه‌ها در فضای حرم می‌پیچید و دل‌های زائران را به صحرای کربلا و روزهای پر حماسه عاشورایی برداشته. چشمان بسیاری از حاضران نشسته بود و هر کس به شیوه خود با کاروان اندوه‌آلود اهل بیت علیهم‌السلام همراه می‌شد. در میان آن فضای آکنده از معنویت و اندوه، یادسخن گهربار صاحب این بارگاه نورانی، حضرت علی بن موسی الرضا علیه‌السلام، پیش از همیشه در

دل‌ها طنین می‌انداخت، آنجا که خطاب به ریان بن شبیب فرمودند: «ای پسر شبیب، اگر بر چیزی گریه می‌کنی، بر حسین بن علی علیه‌السلام گریه کن...» و در ادامه فرمودند: «اگر دوست داری در درجات بلند بهشت با ما باشی، در اندوه ما اندوهگین و در شادی ما شاد باشی.»